

доло стѣсненъ. Стѣсеное же мѣсто е отворено и отъ тамо пада зърно въ друго отъ дѣхчицы направено коритце, кое казвать шурець. На шуреца има дръвце гудено, на кое сѣ вѣдлбени двѣ дѣхчицы—Тии ся зъвуть дрънкалки. *Пк. 82.*

Щуръ Щура Щурó *пр.* безтолковый: Напрела сумъ го, напрела Моето ми го вретенце, За три години предено, Ама сумъ си го продала На пуста щура ме'ана За пусто вино цѣрвено. *М. 275.* Баба ми напрела две вретена си и вклала на полица; дошло маче лизна, дошло куче гризна; чить пустино ошъ шурино, толку сумъ си напрела; на дедо кошуля, на баба марама. *М. 661.*

Щж *м.* да. хочу, желаю: Носи, Тодорко, какво щеш, Се ще' си мене либава. *Д. 47, 28—29.* Не щя, мама, Стефанъ харенъ юнакъ, Че е Стефанъ юнакъ потъ юнаци. *М. 649.* А Стана плаче, та не ще: Ази си не щж Стоян джелешин. *Д. 35, 30. 33.* Нищж ж, братко, нищж ж, нищж ж буля ти Черна й кату циганка, Малка й кату маймуна, Тънка й кату пръчица. *Ч. 263.* Елка сестра Лалова... Дребни си сълзи ронеше Че ще Лало девер да иде А неж не щжт калинка. *Д. 30, 45. 47—49.* Аз не мога да дамъ на твоиятъ баща нито здраве, нито животъ, а благословение му не щя. *З. 115.* Лозе не ще молитвъ, ами мотияж. *Ч. 181.* Зимаска и да не щжшь носияж кожухъ. *ib. 182.* Бог да убие моята майка, Че не ме даде гдѣто съм щяла, Али ме дала на лудо младо. *Д. 63, 6—9.* И мой татку дуръ тука си дойде, Утъ жельба не е хтелъ сама да ме остави. *Вв. 86.* Господарѣтъ напраздно ся мачи да склони слугаѣтъ си да идѣтъ на работж; той не щя, отиде да спи. *Л. Д. 69 р. 218.* Наемналу са едно младо, Той *хоте* да иде да види Що е сѣзи жювина. *D. S. 11. 14—15.* Дѣтцата и безъ да щжтъ (*противъ воли, невольно*) щжтъ да искажтъ на родителитъ си что ся прави въ училището. *Л. Д. 69 р. 142.* Да ся тикать хората въ пропастьж на пиянството: щешъ не щешъ—пий. *ib. р. 120.* Рано или късно ще не ще трѣбва да мре. *ib. р. 149.* Танчо са омисля и слѣдъ много мислене, ще не ще склонява. *Ст. 15.* Тогавя вече видѣхъ че щж не щж, трѣба да умрж. *X. II, 63.* Даванье ташко бѣдни плащамы Поддани тѣхни смы щѣмъ нѣ щѣмъ. *Гн. 84.* На ученицыты ся наложи—щяли не щяли—да учятъ и цѣль грѣцкый языкъ, та и да го говорятъ. *Л. Д. 69 р. 160.* **Не щешъ ли?** не угодно ли? Захвана са друго хоро: азъ преварихъ и са мушнахъ да са уловя до нея; не щешъ ли тя, като ма изгѣда на криво, дрына са отъ менѣ, отпусна са отъ хорото, отиде та са невидя. *Зж. 183.* Не щешъ ли тя, сынковицата, да са издрине отъ рацѣ ми, измѣква кытката и я разкъсва на парчета. *ib.* **Ще са,** хочется. **Нѣще са,** не хочется: Не имъ ся ще да ядѣтъ. *Л. Д. 71 р.*